ORNAT

Ornat (z j. łac. „ornare” - ozdabiać lub „ornatus” - ubiór ozdobiony, wspaniały, strojny, ozdoba) - w liturgii rzymskokatolickiej to główna szata liturgiczna zakładana przez kapłana do sprawowania Mszy Świętej. Ornat symbolizuje zarówno kapłańskie obowiązki jak i godności. Jest symbolem ofiary krzyżowej Chrystusa oraz ciężaru służby Bożej spełnianej przez kapłana w Kościele. Teksty liturgii święceń kapłańskich odnoszą ornat do symbolu miłości Bożej, która przykrywa wszelki grzech. W ciągu wieków ornat posiadł różne kroje. W przeszłości głównym motywem zdobniczym ornatów był krzyż lub sceny związane z życiem Jezusa, Najświętszej Maryi Panny i świętych.

W naszej parafii posiadamy zasadniczo 2 rodzaje kroju ornatu: **Skrzypcowy** – (do czasu reformy liturgicznej w 1968 r.) szata o szerokości ramion, w kształcie dwóch podłużnych części połączonych na ramionach, z otworem na głowę.

Gotycki - jest luźno zwisającą szatą wkładaną przez głowę. Najczęściej składa się z jednego płata materiału o eliptycznym kształcie, często z ozdobnym kapturem i zdobioną pretekstą. Po reformie liturgicznej stał się najczęściej używaną szatą w liturgii.

Kolor ornatu zależy od okresu liturgicznego lub wspomnienia dnia. Obecnie wyróżniamy sześć barw ornatów: biały, czerwony, zielony, czarny, fioletowy i różowy. Kolor **biały** - używa się w Okresie Wielkanocy i Narodzenia Pańskiego, w święta i wspomnienia Chrystusa Pana (z wyj. dotyczących Jego Męki), Świętych, którzy nie byli męczennikami; w uroczystości Wszystkich Świętych i św. Jana Chrzciciela, w święta św. Jana Ewangelisty, Katedry św. Piotra i Nawrócenia św. Pawła. Biały ornat jest również wykorzystywany w święta i wspomnienia Maryjne - często występuje on w wersji zwanej „niebieską” z licznymi zdobieniami w tym kolorze. Kolor **czerwony** - używa się w niedzielę Męki Pańskiej, w Wielki Piątek, w niedzielę Zesłania Ducha Świętego, w mszach w oficjach męczenników i apostołów, w mszach o Krzyżu Świętym, w Liturgii Męki Pańskiej. Kolor **zielony** - używa się w okresie zwykłym w ciągu roku. Kolor **czarny** - używa się rzadko, przeznaczony jest dla mszy pogrzebowych i w intencjach dotyczących zmarłych. Obecnie na mszach za zmarłych najczęściej używa się koloru fioletowego. Kolor **fioletowy** - przypisany jest okresom pokuty i oczekiwania (Wielki Post, Adwent), a także Mszy św. za zmarłych. Kolor **różowy** - przewidziany jest na niedziele Gaudete (III Adwentu) i Laetare (IV Wielkiego Postu), symbolizuje radość w okresie pokuty i oczekiwania. Kolor **złoty** i srebrny - nie są to kolory stricte liturgiczne ale uniwersalne. Używa się go również zamiast wszystkich innych; nie może jednak zastąpić czarnego ani fioletowego.

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach *NUMER 3 (15) wrzesień 2018*

Drodzy Czytelnicy,

Prasa jako jeden z rodzajów mediów stanowi cenne narzędzie ewangelizacji. Takie zadanie stoi również przed prasą parafialną. Ufam, że Opiekun, którego nowy numer trafia do Waszych rąk, spełnia tę misję, którą jest - jak pisał o mediach katolickich papież Benedykt XVI – „zbliżanie wiernych do Chrystusa, budowanie wspólnoty Kościoła w duchu miłości oraz przyczynianie się do szerzenia kultury prawdy, dobra i piękna.”

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

PRZED NAMI...

WRZESIEŃ

23.09 – 30.09 – Parafialna pielgrzymka do Lourdes i Hiszpanii

PAŹDZIERNIK

04.10 – 1-szy czwartek; adoracja Najświętszego Sakramentu
05.10 – pierwszy piątek miesiąca
07.10 – NMP Różańcowej
11.10 – wyjazd na czuwanie jasnogórskie
14.10 – Spotkanie Klubu Seniora/ Dzień Papieski
18.10 – Wycieczka do Warszawy
19.10 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
22.10 – Dzień Misyjny

LISTOPAD

01.11 – uroczystość Wszystkich Świętych.
02.11 – wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych
02.11 – pierwszy piątek miesiąca
2-9.11– Msze św. oktawalne za zmarłych z wypominkami
11.11 – wyjazd na czuwanie jasnogórskie
18.11 – Msza św. za Ojczyznę (godz. 12.00)
16.11 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
25.11 – Zabawa Andrzejkowa w Klubie Seniora

GRUDZIEŃ

02.12 – I Niedziela Adwentu
06.12 – Spotkanie ze św. Mikołajem
6-8.12– Rekolekcje adwentowe
07.12 – pierwszy piątek miesiąca

ODMAWIAJCIE RÓŻANIEC (św. Jan Paweł II)

„Jako modlitwa o pokój, różaniec był też zawsze modlitwą rodziny i za rodzinę. Niegdyś modlitwa ta była szczególnie droga rodzinom chrześcijańskim i niewątpliwie sprzyjała ich jedności. Należy zadbać, by nie roztrwonić tego cennego dziedzictwa. Trzeba powrócić do modlitwy w rodzinie i do modlitwy za rodziny, wykorzystując nadal tę formę modlitwy." (Z Listu apostolskiego *Rosarium Virginis*)

WYPOMINKI szczególna pamięć o zmarłych

Zbliżający się listopad to czas, kiedy polecać będziemy Bożemu Miłosierdziu naszych zmarłych w modlitwie wypominkowej Kościoła. Dzięki Miłosierdziu Boga, droga do wiekuistego odpoczynku jest dla nich zawsze otwarta, dlatego nasza modlitwa za zmarłych jest niezbędna. Będziemy ją składać poprzez ręce Matki Miłosierdzia. Ona wie najlepiej komu jest potrzebna. Zapraszam na wypominki z różańcem w oktawie Dnia Zadusznego.

100 lecie stygmatyzacji i 50 rocznica śmierci O. Pio

Św. Ojciec Pio w złotej krypcie

23 września br. minęło 50 lat od śmierci słynnego włoskiego stygmatyka – ojca Pio z Pietrelciny. Francesco Forgione, bo tak się nazywał, po przyjęciu do zakonu kapucynów przyjął imię Pio. Zasłynął jako spowiednik o szczególnym darze rozeznania sumień. Wiele osób podróżujących do San Giovanni Rotondo na półwyspie Gargano zawdzięczało mu duchową przemianę, liczne były też przypadki nawróceń i uzdrowień. W 1918 roku ojciec Pio otrzymał stygmaty - trwałe znaki Męki Pańskiej na dłoniach, stopach i boku. Rany zagoiły się po 50. latach, na krótko przed śmiercią zakonnika. Ojciec Pio założył Grupy Modlitwy, które współcześnie nazwane jego imieniem, zrzeszają setki tysięcy osób na całym świecie. Zakonnik przejawiał szczególną troskę o chorych i cierpiących. Z jego inicjatywy w połowie lat 50. w San Giovanni Rotondo powstał nowoczesny szpital o nazwie "Dom Ulgi w Cierpieniu", który obecnie jest jedną z najbardziej prestiżowych placówek medycznych we Włoszech. Zakonnik cierpiał z powodu niezrozumienia przez niektórych współbraci i otoczenie. Część środowiska odnosiła się bowiem sceptycznie do działań duchownego. W latach 1923-1933 decyzją Kongregacji Świętego Oficjum był pozbawiony uprawnienia do publicznego odprawiania mszy świętej. Okresowo zabroniono mu też spowiadania. Ojciec Pio przyjmował te wydarzenia z pokorą i angażował się jeszcze bardziej w modlitwę. Dzień przed 50. rocznicą otrzymania stygmatów, jego zdrowie gwałtownie się pogorszyło. Zmarł o godz. 2.30, 23 września 1968 w wieku 81 lat. Został pochowany w krypcie kościoła w San Giovanni Rotondo. 2 maja 1999 roku został beatyfikowany, a 16 czerwca 2002 roku kanonizowany. W 2008 roku zwłoki ojca Pio ekshumowano. Według biskupów, ciało świętego było dobrze zachowane. Po zabalsamowaniu zostało wystawione na widok publiczny w szklanym sarkofagu w San Giovanni Rotondo. Obecnie ciało ojca Pio spoczywa w relikwiarzu w srebrnej trumnie, która znajduje się w podziemiach nowego kościoła, zbudowanego w 2004 roku. Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w San Giovanni Rotondo, gdzie mieszkał i nauczał ojciec Pio, odwiedza rocznie ponad 7 milionów pielgrzymów. Włoski kapucyn, który za życia unikał rozgłosu, jest obecnie jednym z najpopularniejszych świętych nie tylko we Włoszech, ale także na świecie. (red.)

Pielgrzymi z Makowisk u Ojca Pio

Podczas Mszy Świętej w „starym" kościele

NA PIELGRZYMIM SZLAKU

Także w tym roku wyruszyliśmy na pątniczy szlak prowadzący przed tron Królowej Polski. W dniach 25-27 sierpnia odbyła się XXIX Piesza Pielgrzymka z Makowisk na Jasną Górę. Pielgrzymka to specyficzne rekolekcje w drodze, gdzie odnajdujemy czas na modlitwę i skupienie, a przez śpiew wyrażamy naszą radość płynącą wiary. Na Jasną Górę dotarliśmy w sobotę późnym popołudniem jako jedna z wielu grup wchodzących w przeddzień jasnogórskich uroczystości odpustowych. Część osób dotarła do Częstochowy autokarem oraz własnymi środkami lokomocji. W uroczystość NMP Częstochowskiej pątnicy z Makowisk wzięli udział w centralnej mszy św., której przewodniczył metropolita gnieźnieński, prymas Polski Wojciech Polak, po czym udali się na parafialną drogę krzyżową po Wałach Jasnogórskich. W poniedziałek, 27 sierpnia, po mszy św. porannej w Kaplicy Cudownego Obrazu w intencji o szczęśliwy powrót i łaski potrzebne dla pątników i ich rodzin, pielgrzymka wyruszyła w drogę powrotną do Makowisk.

Dziękuję tym wszystkim, którzy podjęli trud pielgrzymowania do Jasnogórskiej Matki. Jej zanieśliśmy nasze radości i smutki, bo Ona czeka na każdego z utęsknieniem. Dziękuję również tym, którzy z różnych powodów nie mogąc fizycznie uczestniczyć w pielgrzymce, jednoczyli się z nami w modlitwie podejmując duchowe pielgrzymowanie W tegorocznej pielgrzymce wzięło udział ok. 170 osób, wśród których przeważała młodzież. Szli z nami także pątnicy spoza parafii, m.in. z Wielunia, Częstochowy, Pajęczna, Rząśni.

Z KRONIKI PARAFIALNEJ

ks. Kazimierz Mądry

Rok 1957 nie jest mi dobrze znany. Wiadomości, które nieudolnie zapiszę w tej księdze zaczerpnąłem od naocznych świadków: pana kościelnego Wincentego Mruszczyka i od innych ludzi, np. Bartłomieja Franczaka, Tadeusza Trzebskiego, pana Mielczarka i wielu innych. Rok 1957 zapisał się głęboko w sercach i pamięci parafian. Dnia 5 kwietnia 1957 wczesnym wieczorem przebiegła lotem błyskawicy wieść po całej parafii o nagłej śmierci księdza proboszcza Franciszka Olka. Parafianie wiedzieli o chorobie swojego proboszcza, ale trudno było im się pogodzić ze śmiercią. W parafii stał się wielki szum, płacz i lament. Przez 4 dni obok trumny przesuwały się niezliczone tłumy wiernych, by jeszcze raz spojrzeć w dobre oblicze swojego Pasterza. 9 kwietnia 1957 był dniem pogrzebu. Od wczesnych godzin rannych zbierały się tłumy wiernych, by wziąć udział w pogrzebie. Jak opowiadają parafianie, zebrała się cała parafia i z okolic. Ludzi były niezliczone tłumy. Kościół był przepełniony, cmentarz i dziedziniec przed kościołem oraz droga prowadząca na cmentarz; pełno ludu. W pogrzebie brał udział Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Dr Zdzisław Goliński - Ordynariusz i około 100 kapłanów.

Nie znałem i nie widziałem nigdy księdza proboszcza Franciszka Olka, bo kiedy on odszedł do Pana, ja dopiero wstąpiłem do seminarium, ale czuję wobec tej Osoby wielką cześć i szacunek. Wielu pamiętają parafianie proboszczów, ale tak mile i czule i dobrze nie wspominają o żadnym, jak o księdzu proboszczu Franciszku Olku.

Przez 4 miesiące zastępował proboszcza ksiądz z Częstochowy. W lipcu 1957 nowym proboszczem został mianowany ksiądz Konstanty Bednarski, który przybył z Zawad koło Kłomnic. W Makowiskach przebywał 9 lat. Nie wiem dlaczego nie pisał kroniki parafialnej. Może ograniczę się do tego tylko, że napiszę, co za księdza Bednarskiego zostało zrobione. Otóż zostały obmurowane trzy części cmentarza grzebalnego, zrobiono chodniki wokół kościoła, odremontowano chlewy, postawiono płoty od strony szkoły, sprawiono kilka ornatów i rozpoczęto budowę nowych organów.

Rok 1966 przyniósł zmianę proboszcza. Na miejsce księdza Konstantego Bednarskiego, który wyszedł do Chełma, przybył z Krzyworzeki ksiądz Bronisław Żurek. W czasie swojego pobytu w parafii w Makowiskach kontynuował już rozpoczętą budowę organów, sprawił podłogę do zakrystii i w przystawce, szambo od łazienki zawalił, aby krowa nie wpadła (...)

Boczny ołtarz z zasuwą św. Antoniego

Ołtarz MB przed pożarem

W Wielką Sobotę 1969 roku miał miejsce pożar w kościele: spłonął doszczętnie ołtarz Matki Bożej Częstochowskiej, spaliła się monstrancja i puszka. Było tam wystawienie Najświętszego Sakramentu w grobie Pańskim. Kiedy ludzie przybyli na rezurekcję, w kościele zastali dym i puste miejsce. Jak opowiadają, było to straszne przeżycie. Na szczęście PZU wypłaciło odszkodowanie, ale nie za spalony ołtarz tylko za zniszczoną polichromie. Nowy ołtarz zrobiono za 42 tys. zł. Obraz M.B. Częstochowskiej (wart 8 tys. zł.) ufundował p. Jan Ranoszek dziś już nieżyjący – bardzo dobry człowiek. Ołtarz jest niedokończony – nie ma zasuwy św. Antoniego.

4 lipca 1972 r. otrzymałem z Kurii nominację na wikariusza – adiutora w Makowiskach. Nazajutrz przyjechałem z p. Wincentym Szczepańczykiem z Żarek, który miał własny samochód, aby się przedstawić ks. Proboszczowi. Dzień był upalny. Nigdy wcześniej tu nie byłem. (cdn.)

Z zapisków ks. Kazimierza Mądrego

WIKARIUSZE PARAFII ŚW. JÓZEFA OBLUBIEŃCA NMP W MAKOWISKACH W LATACH 1959-2014

Imię i Nazwisko	lata posługi duszp.
Ks. Tadeusz Kańtoch	1959-1960
Ks. Marian Kasprzyk	1960-1962
Ks. Tomasz Kluza	1962-1963
Ks. Józef Zgrzebny	1963-1964
Ks. Stanisław Pacek	1964-1965
Ks. Tadeusz Klimowicz	1965-1967
Ks. Tadeusz Małolepszy	1967-1968
Ks. Tadeusz Chyła	1968-1969
Ks. Janusz Gajda	1969-1970
Ks. Marian Wątek	1970-1971
Ks. Stanisław Leśniowski	1971-1972
Ks. Ryszard Migocki	1973-1976
Ks. Zdzisław Woldan	1976-1978
Ks. Jan Darłak	1978-1979
Ks. Janusz Witkowski	1979-1981
Ks. Dominik Gzieło	1981-1983
Ks. Władysław Walczak	1987-1990
Ks. Damian Leśniczek	1990-1991
Ks. Andrzej Stępień	1991-1992
Ks. Andrzej Nieznański	2004-2005
Ks. Stefan Leśniewski	2005
Ks. Jacek Kurczaba	2005-2006
Ks. Mieczysław Droździk	2006-2007
Ks. Dariusz Szczepańczyk	2007-2009
Ks. Robert Tarasek	2009-2011
Ks. Jan Spyrka	2013- 2014
Ks. Andrzej Chrzanowski	2014

ŚLADAMI OJCA MATEUSZA

Rynek w Sandomierzu

W czwartek, 16 sierpnia, członkowie „Klubu Seniora Makowiska" zwiedzili Sandomierz oraz zamek w Ujeździe. Uczestnicy wycieczki mieli okazję zobaczyć wiele sandomierskich zabytków usytuowanych w centrum miasta. W samo południe w intencji uczestników pielgrzymki do Sandomierza sprawowana była Eucharystia, którą w kościele św. Ducha sprawował ks. proboszcz Andrzej Chrzanowski. Po zakończeniu Mszy św. kontynuowano zwiedzanie, w trakcie którego klubowiczów zaznajomiono z miejscami związanymi z popularnym serialem telewizyjnym „Ojciec Mateusz".

Widok na miasto od strony Wisły

Doskonałym podsumowaniem tej części wycieczki był rejs statkiem po Wiśle. Seniorzy mieli doskonałą okazję nie tylko do odpoczynku, ale przede wszystkim do zapoznania się z panoramą Sandomierza oglądanego z Wisły.

Zwieńczenie pielgrzymki stanowiło zwiedzanie ruin zamku Krzyżtopór w Ujeździe. Pozostałości po powstałym w XVII w. zamku, który do momentu wybudowania Wersalu stanowił największą zabudowę pałacową w Europie zrobiły na uczestnikach niezwykłe wrażenie.

Zamek Krzyżtopór

W wyjeździe udział wzięło 100 osób, które podróżowały dwoma autokarami i miały niezależny program zwiedzania. (red.)

Z BOŻYM BŁOGOSŁAWIEŃSTWEM W NOWY ROK SZKOLNY

W poniedziałek, 3 września uczniowie, rodzice i nauczyciele modlili się o Boże błogosławieństwo w nowym roku szkolnym i katechetycznym.

Mszy Świętej o godz. 8.00 przewodniczył Ksiądz Proboszcz. Początek roku to czas wyjątkowy. Skupia w sobie wiele różnych oczekiwań – uczniów, nauczycieli i rodziców. Dlatego też powierzyliśmy nasze sprawy Bogu ufając, że nowe wyzwania, jakie pojawią się w tym roku będą dla wszystkich źródłem satysfakcji, radości i optymizmu.

W każdą 2-gą niedzielę miesiąca o godz. 9.00 dzieci spotykać się będą na mszy św. szkolnej.

PRZYGOTOWANIE DO PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ

Dzieci klas pierwszych, które rozpoczęły od dnia 1 września trzyletni okres przygotowania do pierwszej spowiedzi i Komunii św., zgodnie z obowiązującym programem nauki religii, przystępują do tego sakramentu w klasie trzeciej niezależnie od wieku, w jakim rozpoczęły naukę w szkole podstawowej.

W przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej przyjmujemy zasadę cyklicznych spotkań dla dzieci i ich rodziców. Są one połączone z nabożeństwami w kościele, w czasie których dzieci otrzymują różańce, książeczki, świece, medaliki i w ten sposób są wprowadzane są w rok liturgiczny, modlitwę i sakramenty.

•**wrzesień/październik** – spotkanie rozpoczynające bezpośrednie przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej (1.10.2018, godz. 16.00); •**październik** – nabożeństwo różańcowe; poświęcenie różańców (14.10.2018, godz. 9.00); •**grudzień** – udział w rekolekcjach adwentowych; poświęcenie medalików (8.12.2018, godz. 17.00); •**Niedziela Chrztu Pańskiego** – poświęcenie świec (13.01.2019, godz. 9.00); •**I Niedziela Wielkiego Postu** – poświęcenie książeczek (10.03.2019, godz. 9.00); •**Wielki Post** – udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i rekolekcjach Wielkopostnych; •Piątek, 10 maja 2019 r. – **Spowiedź święta** dzieci; •Niedziela, 12 maja 2019 r. – **Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej** na Mszy św. o godz. 10.00.

PARAFIALNE DOŻYNKI 2018

Święto dziękczynienia za plony wpisało się już na stałe w kalendarz parafialnych uroczystości. W pierwszą niedzielę września przed kościołem w orszaku dożynkowym stanęli przedstawiciele bez mała wszystkich sołectw wchodzących w skład naszej parafii niosąc korony żniwne. O godz. 12.00 rozpoczęła się uroczysta Msza św. dziękczynna za plony i w intencji rolników, którą sprawował ks. Piotr Zaborski, dyrektor Radia Fiat z Częstochowy.

Starostowie Dożynek którymi w tym roku byli p. Barbara Maniura z Janek i p. Arkadiusz Drzazga ze Starych Gajęcic, przekazali w darze ołtarza tradycyjny bochen chleba oraz dzban miodu. Przed ołtarzem złożono także owoce i warzywa zebrane z pól. Poruszająca homilia oraz przepiękny śpiew zespołu wokalnego „Głosy Aniołów" z Tarnopola na Ukrainie sprawiły, że uczestnicy Eucharystii, po jej zakończeniu, z nieukrywanym wzruszeniem dzielili się chlebem i miodem, mając w pamięci słowa Celebransa o miłości, poświęceniu i pracy, których synonimem jest właśnie chleb.

Po przejściu do Domu Parafialnego, kwartet wokalny, w którego skład wchodzą śpiewacy operowi z Ukrainy wystąpił z krótkim koncertem wykonując dla zebranych m.in. największe arie operowe.

Następnie starostowie dożynek zaprosili wszystkich do skosztowania przygotowanych potraw. Poczęstunkowi towarzyszyła wspólna biesiada i śpiew. (red.)

TRUDNA DROGA DO WOLNOŚCI

11 listopada przypada 100. rocznica odzyskania niepodległości. Do 11 listopada 1918 roku Polskę i Polaków prowadziła bardzo trudna droga, okupiona licznymi zrywami i powstaniami w XVIII i XIX wieku, wieloma ofiarami, tysiącami mogił i ponad 120 letnim okresem zaborów. Rok 1918 dla Polski i Polaków nie oznaczał jednak zupełnej niepodległości i suwerenności. Trzeba je było sobie wywalczyć w kolejnych latach, o czym świadczyły konfrontacje z Czechosłowacją (walki o Śląsk Cieszyński), Litwą (walki o Wilno), Ukrainą (wojna o Lwów i Galicję Wschodnią 1918 – 1919), Niemcami (trzy powstania śląskie 1919 – 1921, Powstanie Wielkopolskie 1918) i bolszewicką Rosją. Szczególnie groźna była ta ostatnia, z którą decydującą batalię przyszło stoczyć w 1920 roku. Polska jednak dobić się nie dała, a próba sowietyzacji nowo powstałego państwa polskiego rozbiła się o dojrzałą świadomość narodową, o nowoczesny patriotyzm, którym przesiąkły już nie tylko elity, ale także masy polskich robotników i mieszkańców wsi. Początki nowo powstałej II Rzeczpospolitej nie były jednak łatwe. Położenie ekonomiczne czy geopolityczne, w którym znalazła się Polska było bardzo złe. Mimo tego nastąpił okupiony ogromnym wysiłkiem żmudny okres budowania zrębów państwa polskiego, brutalnie przerwany przez wybuch kolejnego, tym bardziej o wiele tragiczniejszego w konsekwencjach konfliktu, jakim była II Wojna Światowa.

Wybicie się Polski na niepodległość w 1918 roku było niewątpliwie jednym z najważniejszych wydarzeń w historii Polski dwudziestego stulecia. Ten ogromny sukces, na który złożyło się wiele czynników tak wewnętrznych jak i międzynarodowych został urzeczywistniony przede wszystkim dzięki ciężkiej pracy elity politycznej narodu polskiego, kreującej wizję niepodległego państwa. Był to zarówno ogromy wysiłek intelektualny, jak również militarny okupiony wieloma ofiarami i bezimiennymi mogiłami. Ofiara ich życia nie była jednak daremna. Dzisiaj w pełni możemy realizować ich testament ideowy mieszczący się w haśle „Bóg – Honor – Ojczyzna". Po 100 latach od odzyskania niepodległości przez Polskę, warto zdawać sobie również sprawę z tego, wolność i suwerenność nie zostały dane raz na zawsze i że trzeba je stale pielęgnować. Dlatego budujmy współczesną tożsamość na pamięci ważnych zdarzeń świadomi tego, że „Naród, który traci pamięć przestaje być Narodem – staje się jedynie zbiorem ludzi, czasowo zajmujących dane terytorium"…

Piotr Nicpoń

JUBILEUSZOWE OBCHODY W MAKOWISKACH

18. listopada br. o godz. 12.00 Mszą świętą w intencji Ojczyzny, sprawowaną przez ks. gen. Stanisława Rospondka, uczcimy jubileusz setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. Uroczystość połączona będzie z odsłonięciem tablicy pamiątkowej poświęconej bohaterom walk o wolną Polskę oraz rozwiązaniem konkursu na najlepszą pracę o tematyce niepodległościowej. Tłem dla wydarzenia będzie koncert pieśni patriotycznych.

W organizację uroczystości włączył się Urząd Miasta i Gminy Pajęczno.

Wmurowanie płyty upamiętniającej wydarzenie z 11. listopada 1918 roku jest kontynuacją żywych tradycji patriotycznych w parafii Makowiska (na zewnątrz kościoła od strony wschodniej jest tablica datowana na 15. października 1917 wmurowana przez mieszkańców parafii z okazji setnej rocznicy śmierci Tadeusza Kościuszki). Centralnym elementem tablicy będzie płaskorzeźba anioła wskazującego umierającemu żołnierzowi krzyż – znak zwycięstwa (brąz, pocz. XX w., odrestaurowana w Katedrze Odlewnictwa Politechniki Częstochowskiej) oraz ryngraf patriotyczny – orzeł w koronie z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej, które są darem ks. A. Chrzanowskiego dla parafii. (red.)

KONKURS NA NAJŁADNIEJSZĄ PRACĘ O TEMATYCE NIEPODLEGŁOŚCIOWEJ

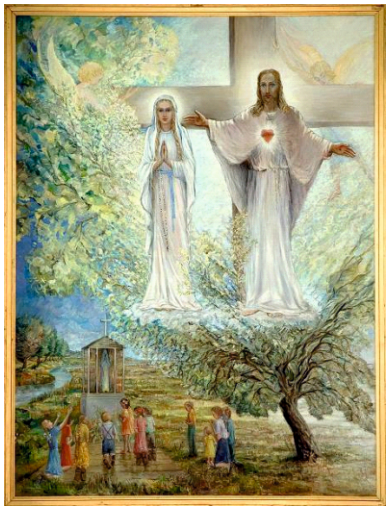

REGULAMIN KONKURSU:

W konkursie mogą wziąć udział dzieci w wieku szkolnym. Jury w ocenie prac weźmie pod uwagę: zgodność z tematem, pomysłowość i samodzielność wykonania. Prace muszą być podpisane: imię i nazwisko, wiek uczestnika, klasa, tytuł pracy. Należy je składać u nauczyciela plastyki do 6 listopada br. Ogłoszenie wyników konkursu połączone z wystawą nagrodzonych prac odbędzie się w niedzielę 18 listopada.

OBJAWIENIA W PODWARSZAWSKICH SIEKIERKACH - Maryja prosi o Różaniec

Kiedy 3 maja 1943 r. Polska dźwigała jarzmo okupacji niemieckiej, w uroczystość Matki Bożej Królowej Polski, podwarszawskie Siekierki nawiedziła sama Matka Boża, ukazując się 12-letniej wówczas Władysławie Fronczak.

Stojąc w oknie wynajętej izdebki na poddaszu – dziewczynka ujrzała niebiańsko piękną postać młodej kobiety, z różańcem, która stała na kwitnącej pod oknem wiśni, ale nie bezpośrednio na drzewie, lecz na „białym obłoczku w kształcie pagórka".

Podczas objawień, które trwały ponad 6 lat, Matka Najświętsza przekazywała Władzi szereg pouczających orędzi, które jednocześnie były prośbą, nakazem, błaganiem o modlitwę i nawrócenie, podkreśleniem, że wszystko, co źle się dzieje wokół nas, jest owocem naszych grzechów. Mówiąc o modlitwie, przede wszystkim prosiła o różaniec, wyrażając pragnienie, „aby ludzie nie wstydzili się różańca, tylko by różaniec był ich godłem i ochroną". Maryja wielokrotnie zachęcała do odmawiania różańca, a nawet uczyła jego odmawiania, dlatego dziewczynka, posłuszna Matce Bożej, organizowała wspólną modlitwę dla grup dzieci i dorosłych. W dniu 22 sierpnia 1944 r. wojska niemieckie przeprowadziły w Siekierkach akcję eksterminacyjną. Mieszkańców wyrzucono z domów, które następnie podpalono i zrównano z ziemią. Wielu zginęło na miejscu, a pozostałych wygnano na roboty albo do obozów. Ale drzewo objawień - owa wiśnia i kapliczka zawieszona na niej – przetrwały. Także rodzina Władzi, wraz z młodą wizjonerką, opuściła Siekierki, aby tam powrócić w styczniu 1945 r. Powstała wówczas pierwsza, drewniana kapliczka, którą zamieniono na większą w 1946 roku budując ją z powojennych gruzów.

We wrześniu 1945 r. mówiła: „Padnijcie krzyżem, a Ja Swoim różańcem was pobłogosławię. Powstańcie i przytulcie krzyż do piersi. Do kogóż się garniecie, u kogóż szukacie pociechy? Chodźcie do Mnie, u Mnie szukajcie pociechy. Dusze strapione, chodźcie do Mnie, a Ja was wezmę pod płaszcz Swój najświętszy (…) weźcie krzyż i różaniec w rękę i idźcie po drodze ciernistej i naśladujcie Mnie".

Oprócz Najświętszej Maryi Panny, w objawieniach kilkakrotnie przychodził także Jezus Chrystus ze swymi orędziami, mówiąc m.in.: „Przyszedłem przypomnieć wam, że jestem z wami" (…), oraz „zanoście prośby do Matki Mojej, bo Ona was teraz słucha".

Widzenia trwały do jesieni 1949 r. Wielokrotnie na miejsce objawień przybywał Prymas Stefan kardynał Wyszyński. Obecne sanktuarium siekierkowskie, w którym Maryja czczona jest pod tytułem Nauczycielki Młodzieży, wybudowali ojcowie pijarzy. Jego poświęcenia dokonał Prymas Polski Józef kardynał Glemp w 1994 r., natomiast 3 lata później kościół ten został wyniesiony do rangi diecezjalnego sanktuarium maryjnego. (red.)

PATRIOTYCZNIE I BIESIADNIE

16 września, w słoneczne niedzielne popołudnie, gościliśmy chór Seniora „Niezastąpieni" z Włoszczowy, znany nam już z wcześniejszych występów. Spotkanie, które rozpoczęło się Mszą św. o godz. 15.00 znalazło swoją kontynuację w sali domu parafialnego, gdzie goście zaprezentowali wiązankę pieśni patriotycznych z okazji przypadającej w tym roku rocznicy odzyskania niepodległości przez Polską. Ten patriotyczny akord był wstępem do okolicznościowej prelekcji, jaką wygłosił zebranym prezes Akcji Katolickiej Archidiecezji Częstochowskiej dr Artur Dąbrowski, nawiązując do doniosłych wydarzeń z historii naszego narodu i Kościoła. W kolejnej części spotkania „Niezastąpieni" zaprosili wszystkich do wspólnego śpiewu pieśni biesiadnych, a ks. proboszcz na poczęstunek i biesiadę.

Przed Mszą św. nasi goście zdążyli jeszcze dać krótki koncert w domu pomocy społecznej w Patrzykowie, sprawiając pensjonariuszom wiele radości, a nawet wywołując łzy wzruszenia. (red.)

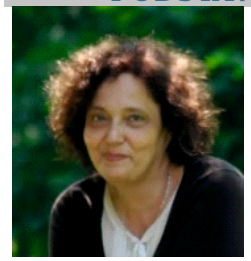

PODSTAWY PRAWA RODZINNEGO I OPIEKUŃCZEGO

Przedstawiane we wcześniejszych numerach Opiekuna zasady prawa spadkowego obowiązującego w naszym kraju wynikają w dużej mierze ze stosunków małżeństwa i pokrewieństwa, czyli ze stosunków rodzinnych. Podstawowe przepisy dotyczące rodziny znajdują się już Konstytucji Rzeczpospolitej Polskiej z 2.04.1997 r., a ich rozwinięcie głównie w ustawie Kodeks Rodzinny i Opiekuńczy.

Konstytucja jako ustawa zasadnicza, ustanawia wiążące dla prawa rodzinnego zasady, które wszyscy powinniśmy znać.

I tak w art. 18 Konstytucji znajduje się zapis, iż małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. Kobieta i mężczyzna mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym (art. 33.1). W art. 48.1 Konstytucja stwierdza, że rodzice mają prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami, a wychowanie powinno uwzględniać stopień dojrzałości dziecka, a także jego wolność sumienia i wyznania oraz przekonań. Ograniczenie lub pozbawienie władzy rodzicielskiej może nastąpić tylko w przypadkach określonych w ustawie i w sposób w niej określony. (art. 48.2). Z kolei art.53 Konstytucji podkreśla prawo rodziców do zapewnienia dzieciom wychowania moralnego i religijnego zgodnie z ich przekonaniami oraz możliwość nauczania religijnego w szkołach.

Art. 71.1 stanowi, że państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Konstytucja wskazuje też na potrzebę ochrony praw dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją i to, że każdy ma prawo żądać od organów władzy takiej ochrony dzieci (art. 72.1). Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych (art. 72.2). I wreszcie Konstytucja zobowiązuje, by w sprawach dotyczących ustalania praw, organy władzy publicznej i osoby odpowiedzialne za dziecko wysłuchały i w miarę możliwości uwzględniły zdanie dziecka (art. 72.3).

Aby omówić poszczególne instytucje polskiego prawa rodzinnego i opiekuńczego trzeba jeszcze wskazać, że pod pojęciem tzw. dużej rodziny rozumie się zespół osób fizycznych złączonych ze sobą więzią małżeństwa i pokrewieństwa - bez względu na stopień tego pokrewieństwa. Rodzice, dzieci, dziadkowie, wnukowie itd., to krewni w linii prostej. Rodzeństwo, ciotka, siostrzenica, bratanek - to przykłady krewnych w linii bocznej. Bliskość pokrewieństwa wskazują jego stopnie, które liczy się według liczby urodzeń. Rodzice i dzieci to zatem pierwszy stopień pokrewieństwa, ale już dziadkowie i wnuki to krewni w linii prostej w drugim stopniu. Rodzeństwo jest ze sobą spokrewnione w linii bocznej w drugim stopniu. Czasem spotykamy się też z pojęciem powinowactwa. Powinowaci to krewni drugiego małżonka, np. teściowa jest powinowatą zięcia. Małżonkowie, co wyraźnie trzeba podkreślić, nie są krewnymi w rozumieniu prawa rodzinnego, a łączy ich odrębny stosunek małżeństwa. W szerokim rozumieniu są oni jednak rodziną. Jak z powyższego zarysu wynika, choć rodzina jako całość nie jest podmiotem prawa , to prawa i obowiązki przysługują poszczególnym jej członkom, a ochrona rodziny jest obowiązkiem państwa polskiego. Cdn.

Ewa Gorczyca
Sędzia Sądu Okręgowego we Wrocławiu,
w stanie spoczynku

PRACE PRZY ORGANACH DOBIEGAJĄ KOŃCA

Organy piszczałkowe – instrument o skomplikowanej budowie, który przewyższa pod wieloma względami organy elektroniczne - są wielkim skarbem dla wiary i dla kultury, dlatego wymagają szczególnej troski. Remont organów jest zawsze dużym wyzwaniem dla parafii. Mimo niewielkich funduszy zgromadzonych wstępnie na ten cel, podjęliśmy się jednak wykonania tej inwestycji, gdyż jej odwlekanie w czasie mogłoby przynieść instrumentowi nieodwracalne szkody. Renowację rozpoczęliśmy w maju br. Na chwilę obecną prace remontowe zostały wykonane w około 80%. Wszystkie elementy drewniane (tj. piszczałki, wiatrownice, kanały) po zdemontowaniu zostały pokryte środkiem zwalczającym wszelkiego rodzaju drewnojady, a następnie ubytki w nich uzupełnione. Większość piszczałek metalowych wymagała czyszczenia, w niektórych przypadkach konieczne było lutowanie i prostowanie zagniecionych fragmentów. Aktualnie wewnątrz szafy organowej znajduje się prawie kompletny zespół brzmieniowy. Nie zostały założone jeszcze tylko piszczałki utrudniające dostęp do pozostałych, wrócą na swoje miejsce po strojeniu. Nowego wyglądu nabrał także prospekt organowy (to przednia wyeksponowana część szafy organowej, którą tworzą 72 piszczałki), któremu nadano nową kolorystykę. Wstępne szacunki koniecznych do wymiany mieszków wskazywały na ok. 460 sztuk, lecz po demontażu wszystkich listew okazało się, że do wymiany nadaje się bez mała 900. Większość z nich jest już po regulacji. Podczas próby zamontowania nowej cichobieżnej dmuchawy wystąpił problem małej przepustowości regulatorów powietrza pracujących do tej pory przy starej. Dlatego do czasu wykonania nowego regulatora, powietrza dostarczać będzie lekko odświeżona, choć nadal głośna, stara dmuchawa. Kolejna niespodzianka ujrzała światło dzienne dopiero po założeniu wszystkich piszczałek, a dokładniej ponad połowa z 280 mieszków przelotowych wewnątrz kontuaru okazała się sparciała i potrzebuje wymiany. Ponieważ materiał, z którego zostały wykonane aktualnie nie jest już produkowany, zostanie zastosowany jego najlepszy odpowiednik. Wszystkie te prace wymagają precyzji i są czasochłonne, ale jesteśmy przekonani, że już w niedługim czasie zostaną one całkowicie zakończone i będziemy mogli usłyszeć brzmienie tego instrumentu w pełnej okazałości.

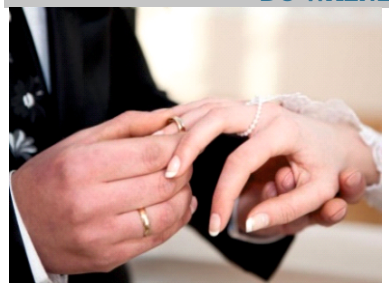

Prospekt organowy po renowacji

Bóg zapłać wszystkim darczyńcom, dzięki wsparciu których finansowany jest remont organów.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Jakub Mizera

KANONICZNE PRZESZKODY
DO WAŻNEGO ZAWARCIA MAŁŻEŃSTWA

4. PRZESZKODA RÓŻNEJ RELIGII

Przeszkoda różnej religii zachodzi między dwiema osobami, z których jedna została ochrzczona w Kościele katolickim lub była do niego przyjęta i nie odłączyła się od niego formalnym aktem, a druga jest nieochrzczona. W praktyce przeszkoda ta dotyczy:

• osób nieochrzczonych; • osób ochrzczonych w innym Kościele lub wspólnocie religijnej; • osób, które zostały ochrzczone w Kościele katolickim, ale od najmłodszych lat były wychowywane we wspólnocie kościelnej niekatolickiej lub środowisku ateistycznym; • osób, które formalnym aktem odstąpiły od Kościoła, a chcą zawrzeć małżeństwo ze stroną katolicką; • osób, które używają się za ateistów lub niewierzących; • osób, które odstąpiły od Kościoła, wprawdzie nie formalnym aktem, ale i praktycznie i publicznie, tak że tego faktu nie da się ukryć; • osób, które trwają w notorycznie w cenzurach kościelnych; • osób, które ostentacyjnie nie praktykują.

Przeszkoda różnej religii ustaje przez dyspensę lub przez przyjęcie chrztu świętego przez stronę nieochrzczoną. Jeżeli narzeczony pragnie dobrowolnie przyjąć ten sakrament, należy go odpowiednio przygotować poprzez katechumenat.

Dyspensy od przeszkody różnej religii, zgodnie z postanowieniem kan. 1086 § 2, może udzielić biskup diecezjalny, ale tylko po spełnieniu przez stronę katolicką określonych warunków (zob. kan. 1125 i 1126), czyli po złożeniu oświadczenia, że jest gotowa odsunąć od siebie niebezpieczeństwo utraty wiary, jak również złożyć szczere przyrzeczenie, że uczyni wszystko co w jej mocy, aby wszystkie dzieci zostały ochrzczone i wychowane w Kościele katolickim. Drugą stronę, nieochrzczoną, powinno się o tym powiadomić, tak aby rzeczywiście była świadoma treści przyrzeczenia i zobowiązania strony katolickiej. Obydwie strony mają być pouczone o celach oraz istotnych przymiotach małżeństwa, których nie może wykluczyć żadne z narzeczonych. Coraz częstsze bywają małżeństwa Polek-katoliczek z wyznawcami Mahometa, np. Arabami. Trzeba tu zachować szczególną ostrożność, bowiem zachodzą bardzo duże różnice w rozumieniu małżeństwa przez katolików i przez wyznawców islamu. Prawo mahometańskie nie uznaje nierozerwalności małżeństwa, pozwalając mieć po kilka żon. Koran pozwala mężczyźnie oddalić żonę według własnego uznania, natomiast prawo kobiety do rozwodu jest bardzo ograniczone. Żona (także katoliczka) musi się podporządkować życiu wielkiej rodziny mahometańskiej, w której pozycja mężczyzny jest uprzywilejowana. Jemu wolno pojąć za żonę katoliczkę, ale mahometance nie wolno poślubić chrześcijanina, chyba że on przyjmie islam. W tym celu władze islamskie wymagają niejednokrotnie, od strony katolickiej urzędowego poświadczenia jego wystąpienia z Kościoła. W islamie prawo wychowywania dzieci przysługuje ojcu. Dla zdobycia należnych kobiecie uprawnień, żona-katoliczka musiałaby przejść na islam. Z tych przyczyn biskupi katoliccy w krajach Bliskiego i Środkowego Wschodu nie wyrażają zgody na to, by ich wierni zawierali małżeństwa z wyznawcami islamu. (red.)

STATYSTYKI PARAFIALNE

Sakrament Chrztu

Przez Chrzest Święty do wspólnoty Kościoła zostało włączonych siedmioro dzieci:
Zuzanna, Pola, Jacob, Marcel, Bruno, Lena i Tymon, powiększając liczbę ochrzczonych w tym roku do 15-tu.

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Helena Bernaś, ur. 1925 (†29.06)
Władysław Kacprzak, ur. 1921 (†5.07)
Jerzy Szczęsny, ur. 1969 (†23.08)
Genowefa Antoniak, ur. 1935 (†28.08)
Marianna Charciarek, ur. 1923 (†29.08)
Mirosława Płuciennik, ur. 1940 (†11.09)
Jan Płuciennik, ur. 1939 (†17.09)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Dawid i Ewelina - 28 lipca
Szymon i Ewelina - 11 sierpnia
Dawid i Natalia - 18 sierpnia
Piotr i Monika - 8 września
Adrian i Paulina - 8 września
Piotr i Anna - 22 wrzesnia
Grzegorz i Martyna - 29 września

W PLANACH NA NAJBLIŻSZY CZAS

•Oddanie do użytku po gruntownym remoncie organów piszczałkowych.
•Wykonanie prac ziemnych i ogrodniczych przed domem parafialnym, kaplicą przedpogrzebową i w ogrodzie plebańskim (m.in.: założenie trawnika, wykonanie nasadzeń roślin, ułożenie obrzeża z kostki, uformowanie skarpy, usunięcie uschniętych drzew).
•Montaż wjazdowej bramy gospodarczej od ulicy Radomszczańskiej.

Czekamy wciąż na potwierdzenie wstępnej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o przyznaniu dotacji na rok 2018 z Funduszu Kościelnego na prace remontowe wewnątrz naszego kościoła. W przypadku pozytywnej decyzji, prace rozpoczną się natychmiast tak, aby wykorzystać w pełni przyznane środki, z których należy się rozliczyć do końca roku kalendarzowego. Projektowane prace to: usunięcie ze ścian boazerii drewnianej, odgrzybianie, wykonanie przeciwwilgociowej izolacji poziomej ścian kościoła metodą iniekcji, zamiana starego tynku na tynk renowacyjny, wykończenie całości gładkim tynkiem drobnoziarnistym.